

UPA16/33
26. april 2016
Aqqaluaq B. Egede

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut til EM17 at udarbejde en opfølgende redegørelse til "Redegørelse om Landsstyrets strategi for eksport af is og vand fra 2004". (Den kommende redegørelse skal kortlægge, de praktiske barrierer og kommercielle udfordringer potentielle grønlandske eksport drikkevands projekter står overfor på det globale marked. Redegørelsen skal ligeledes udstikke en fremadrettet strategi for eksport af is og vand, dette set i lyset af de hidtidige indhøstede erfaringer med eksport af drikkevand.)

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Et af Inuit Ataqatigiits vigtige programpunkter er at vort land skal være bedre til at udnytte vore egne ressourcer og ved innovation tilføre midler til landet, både når det gælder eksport og selvforsyning. Og man har uden tvivl altid politisk stræbt efter dette. Hermed opfordres Naalakkersuisut til at fortsætte med dette vigtige område.

Det er helt rigtigt, at vi har masser af fossende vand og is som vi kan udnytte bedre. Et område som vi til stadighed skal udvikle som et erhverv. Men hidtil har der været barrierer, som har gjort at vi ikke har udviklet den som en eksportvare eller til selvforsyning.

I Naalakkersuisuts svar fremgår det, at de høje fragtpreiser ved eksporten har været en barriere, og at det er grunden til at vi ikke har kunnet tage konkurrencen op med andre lande. Og ligeledes har markedsføringen ikke kunne hamle op med f.eks. Coca Cola.

Men hvis man ønsker det, kan man ved en simpel omstrukturering gøre det nemmere at eksportere vand, og vi har flere eksempler på dette. Hvad eksporten af det gode vand fra Qeqertarsuaq som over mange år ikke rigtig er lykkedes, angår, er en af grundene helt klart den Royalty som blev indført ved dag et. Vi har set at denne har været en gene, f.eks. i råstofindustrien.

Så derfor vil vi gerne anbefale Naalakkersuisut om at lave en velgennemtænkt ændring af skatteforholdene på dette område.

Hvad vandet angår skyder vi os selv i skoen ifm. eksporten til udlandet, og det gør at f.eks. Pisiffik, Pilersuisoq og Brugsen vælger at importere billigere varer udefra.

Emballageafgiften pr. flaske er på 3,50, fragten på 1,40, Royalty pr. Liter 0,10 øre. Dvs. at afgifterne alene kommer op på 5 kr. Nogenlunde samme beløb giver vi for en flaske vand fra Danmark.

Hvis vi skeler til vore naboer, Island, så sætter de ikke afgifter på deres varer, men man bruger den til at sikre den lokale arbejdskraft. Hvorfor kan vi ikke prøve at gøre det samme? For en af forslagsstillerens argumenter er jo, at vand og isproduktionen skal være med til at sikre arbejdspladser og have en vigtig rolle i samfundet. På denne måde kan vi sikre økonomisk fremgang, og fra Inuit Ataqatigiit er vi helt enige i dette.

Vi anser dette forslag som interessant og lader den gå videre til Erhvervsudvalget.
Tak.